

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**In Vaticinia Isaiae, Prophetae Clarissimi, Paraphrasis,
Heroico carmine conscripta**

Carpenteius, Joannes

Antverpiæ, 1588

Cap. 11.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68688](#)

Iamq; moræ impatiens, Ramamq; Gabamq; relinquit,

Cine Gabam quondam illustrem notamque Saulo.

30 Hinni voce tua filia Gallim, attende Layfa, paupercula Anatoh.

31 Migravit Medemēni dudum fugere coloni:

Vos verò iuga qui colius prærupia Gebini,

Ne trepidate, Nobe iam substitit, & procul urbem

32 Adhuc dies est ut Nobæ stetur. Agitat manū suam super montem filię Sion, & super collēm Ierusalem.

Subiectam, murōsque sacros, ipsūmque Sionis

Montem oculus haurit, & spē se pascit inani,

Multa animo volvens immania barbarus hostis.

33 Ecce dominator Dominus exercitu confinget in terrore. Et excelsi statura suc cidentur, & sublimes humiliabuntur.

33 At Deus armipotēs (nec erit mora longa) furentē

Vanāque iactantem frusim confringet, ut utrem

Aut fragilem illis amq; sono resonante lagenam.

Ac velui Libano quā densior arbore salius Surgit odorata, si iussu forsan herilis

Incubuit manibus duris agitata securis:

34 Et subuerietur cō dēla saltus eius ferro: & Libanus cum ex cēlis cadet.

34 Aut nouumister miles, syluāque morante negatus

Ferro aperit, cadit icta ilex, cadit icta cupressus,

Procumbunt pinos, ponunt sua culmina cedri,

Nudatusq; suos vertex lacrymatur honores:

Haud aliter celo quondam capita alta ferentes

Sublimēsque duces, populorum terror & horror,

Fœde proiecti crassa tellure iacebunt.

Cap. II.

1 Etegredictur virga de radice Iesse, & flos de radice eius ascēdet.

Iamque repurgato monstros immanibus orbe

Sæcla res florescent melioribus aurea fatis:

Promissiisque fides aderit vel sera vetustis:

Namque salutari coēuntia sydera fluxu,

Et conspirantis fauor & concordia celi

Nobile Iessæo deducent stipite germen,

Vnde nouus subito flos vertice surget honoro,

Et crescens super as per se nitetur ad auras,

Quem circumfusus diuina spiritus aura

Semper alez, semper præsent in umine præsens

Firmabit, largus, plenus, totusque, nec ullas

Diditus in partes riuo septemplice diues

Ille fluct, bona cuncta vehens, ultróque profundens.

Namque isto diuina fluct sapientia fonte,

Visque potens veri falsiq; bonisque malique

Notitiam, & rerum causas aperire latentes.

Hinc immota Dei penitū que abstrusa Tonantis

Consilia, hinc robur magnaq; potentia dextra

Virtusque erumpet, totum diffusa per orbem.

Hinc omnis pietas, hinc omnis dentique rerum

Descriptio
legas fellings
tis exercita
Affysij, & al
obſidione, &
lymorū p
perantur.

Cap. II.

Germen hū
virgam di
uam Maris
intelligit &
elechia.

2 Et requiescat super eū Spiritus Domini, Spiritus sapientiae, Spiritus intellectus, Spiritus cōſilij & fortitudinis, Spiritus scientie & pietatis.

Notio

*Notio proueniet. mens hic protecta Deumque
Doctaiimere suum pleno torrente calores.
Hauriet insolitos, & totalique scet in ignes.
Hic flos ille, hominum superumque eterna voluptas,
Muneribus dines, cum caelo missus ab alto.
Institiam terris vi pulsa & fraude reducit,
Iusque dabit latè mundo, non cereus auro
Alterutram flecti in partem, Suadæ-ve moueri
Mellita illecebris, lingue-ve volubilis arte,
Orantum vultus aduertet, & ora virorum:
1 Verum inconcuso iustique bonique tenore
Prædamnata in opis sub iniquo iudice causam.
Restituet, mortalis opis miseratus egentes:
Et pro mansuetis, cæli quibus annuit arcem,
Pugnabit, vincetque, cadet passim impia turba,
Crudelisque homines, terraque parente creati.
Aruategent magnis cumulatæ stragis aceruis,
Eloquij trifido diuini fulmine tacti.
2 Quippe Deo armatura fides, qua more trilicis
Loricæ renes munit lumbosque fluentes.
Aurea pax illo terras moderante vigebit,
Perque omnes rerum partes concordia gliscet.
Perpetua, & vinclis solido ex adamante reuincta.
Quique prius nullo poterant mitescere cultu.
Iam posito cicures discent mansuescere rectu.
3 Ipse lupus montes & deuia lustra relinquens,
Lanigero mixtus pecori comitabitur agnos,
Iam non sanguineus, pratoque cubabit eodem.
Pardusque exutus maculosum tergore crinem,
Cum teneris iam non frendens stabulabitur hædis.
Et leo cum vitulis ouibusque impune vagatus,
Nocte domum rediens septis claudetur iisdem.
Confusentque regi simul, & puerilia blandi.
Imperia accipient, ductumque sequentur herilem.
4 Fætaque cum catulis deformibus ursa virentem.
Cum bove tandem debit pratis communibus herbam.
Quæque prius crudò pascebat viscere ventrem,
Nunc fænum & paleas stans ad præsepiam mandet.
5 Quinetiam virus serpentibus excidet atris,
Somniferæque puer securus ad aspidis antrum
Ludit, & immissa per cæca foramina dextra,
Eludet vanum basilisci impunè furorem.
Nulla necans morsu fera, nulla potente veneno*

3 Et replebit eū spiritus timoris Domini.
Non secundū visionē oculorum iudicabit,
neque secundum auditum aurū arguet,

4 Sed iudicabit in iustitia pauperes, & arguet in æquitate pro mansuetis terre. Et percutiet terram vîrga oris sui, & spiritu labiorum suorum interficiet impium.

5 Et erit iustitia cingulum lumborū eius,
& fides cinctorum renum eius.

6 Habitabit lupus cum agno, & pardus cum hædo accubabit.
Vitulus & leo & quis simul morabuntur, & puer pauulus minabit eos.

7 Vitulus & vrus paescunt: simul requiescent catuli eorum: & leo quasi bos comedet paeas.

8 Et delestatibus infans ab ubere super foramina aspidis: Et in cavernam reguli, qui ablactatus fuerit, mittet manum suam.

Noxia.

scriptio
as felling
exercita
yui, & si
ditiones,
norū p
antū.

Beati paupe
ses spiritu,
quoniam ipsi
Deum vide
būt. Et iterū
Beati pacifici,
quoniam ipsi
filii Dei vo
tabuntur,
Match. 5.
State circun
cincti lum
bos vestros in
veritate, & in
dute longam
iustitiam. Ad
Ephes. 6.

Pulchritudini
loci tropolo
giæ tractat
Q. Hieron.

menstru
am di
Maria
illigit
a.

9 Non nocibunt, nō ⁹ Noxia, nulla meo mala grama monte legentur:
occident in vniuerso monte sancto meo.
Quia repleta est terra scietia Domini, sicut aquæ maris operientes.

Omnis enim quanta est cælestia munera tellus
Imbibet, & sanctis replebitur ebria succis.
Non secus ac rupto cum spumeus obice pontus
Cuncta superfluo tegit hauritque obvia fluctu.
Nempe huc sydereus erumpens nubibus almis
Notio vera Dei, diaquia scientia mentis
Impluet, & terras felici rore rigabit
Vipereas passim pestes à stirpe renellens.

Prædictis
nis euang
ce sacram
tum.

10 In die illa radix Iesse qui stat in signū populum: Iplum gētes deprecabuntur, & sepulchrum eius erit gloriosum.

Tum flos ille nouus, felix Iessæ propago Conspicuum latè cælo caput eriget, in quem Quotquot erunt velut in signum sublime salutis Propositumque scopum spectabunt, oraque vertent Spe pleni solida, quam mox rata vota sequentur: Nam licet ille graui percussus sydere, laſſum Inflexa ceruice caput pro tempore ponet, Et prono tenerum deflectet et pondere corpus, Contingens ima summum radice flagellum; Mox tamen exsurget dulci recreatus ab aura, Iam non mortalis nullisque obnoxius Austris Omnibus aeternos terris spirabit odores.

Quodque breui & semel occiderit, nec turpe, nec illi Crimen erit probrum-ve suis, sed gloria magna, Gloria nullo unquam senium passura sub ævo.

Abit mil
gloriaris nostri
in cruce Do
mini nostri
Iesu Christi

11 Et erit in die illa, adiicit Dominus secundò manum suam ad possidendum residiū populi sui, quod relinquetur ab Affriis, & ab Aegypto, & à Phetros, & ab Aethiopia, & ab Elam, & à Sennaar, & ab Elath, & ab insulis maris.

Tum quoque iepus erit, cum rursus ab æthere dextrâ Porriget omnipotens, miserique misertus Iudea Reliquias toto dispersas colliget orbe. Assyriamque omnem lustrans, Niloticâque arua, Quâsque serunt terras Parthi, quas gemmifer Indus Tempora pennatis redimitus nigra sagittis, Coctilibusque ambit Babylon celeberrima muris, Et quas à reliquis circumstagnante diremit Oceano natura parens, aut longior atas,

Signum be
vexillum c
cis Christi

12 Et leuabit signum in nationes, & cogragabit profugos Iraël. Et dispersos Iuda colleget à quatuor plagis terræ.

Conspicuum Solyma signum proponet ab arce, Ad quod quadridiit cunctis ex partibus orbis Ad certam coeant exploratamque salutem Israëlitida profugi, sparsique per orbem.

13 Et auferetur zelus Ephraim, & hostes Iudæ peribunt. Ephraim non æmularit Iudam, & Iudas non pugnabit contra Ephraim.

Isacidum proceres, quos corpus coget in unum, Tum postliminio reduces, & fædere iungeri Concordi, (nec enim posthac Ephraimus ad arma Adiicit funesta manus) & pace ligabit Aeterna. timeant ergo qui nominis huius Se iactani hostes, nam magna clade peribunt.

Inter ea

Interea dictante Deo legesque ferente;
 Conueniet nullo pax dissoluenda tumultu
 Inter utramque tribum, ponent odia aspera tandem,
 Mutua nec fodient repetito pectora ferro,
 Nec bellis acuent ultra ciuilibus enses:
¹⁴ Sed iunctis animis dispartitique labore,
 Prima Palæstinis indicent bella colonis:
 Ammon hic de populo Iudeæ finiti-
 mo intelligi-
 tur, qui ex si-
 liis Lothi pro-
 gnatus erat.
 Mox velut alati maria omnia peruolitabunt,
 Prædatoque ferent celebres oriente rapinas:
 Inſtituent paſsim leges, & Marte subactis
 Iura dabunt, morisque etiam ritusque nouabunt
 Sacrorum: vox missa plazas exibit in omnes;
 Audiet, & si quem palmetis diues Idume
 Detinet umbrisferis, & quem deserta Moabi
 Gaudentem rapto scopulosis montibus abdunt:
 Audiet, & nati in morem data iussa capesset
 Quamvis gentilis, tamè hac tenus improbus Ammon,
¹⁵ Atque adeò ut Phariis sacra hæc vulgetur in oris,
 Ipse Deus lingua, Deus ipse latrantis Anubis
 Euellet, cali Domino maledicere suetam,
 Increpitumque graui commoti numinis ore
 Excedo latè stagnantem flumine Nilum,
 Diductum in tenues septena per ostia riuos
 Multabit: gemet ille suo spoliatus honore,
 Siccaque calcari pedibus vada flebit inultis.
¹⁶ Tali calle mihi lectas ab origine gentis
 Reliquias (ait Omnipotens) educere certum est,
 Qualem olim Hebreis Pharios fugientibus agros
 Gurgitis eoi memini struxisse per undas.

Cap. 12. ¹ Tum tu parue meo grex factus munere liber,
 Ni male gratus eris, tantoque indignus amore,
 Hoc mihi adoratas carmen recitabis ad aras:
 Te pater alme canam, quanquam mihi cognitus ipse
 Terrear; ut nequeam te dignas dicere laudes,
 Te memorare iuuat tamen, eternumque iuuabit.
 Nam quis te melior? quis iustas promptior iras
 Ponere, & immeritos venia donare petita?
 Sanè ego postquam à me tua nunc deferuit ira,
 Auersusque furor, solatia dulcia sensi,
 Et noua firmato rediit fiducia cordi.
 Degeneres procul ergo metus, procul esse timores
 Attoniti: ² Deus ecce meus, Deus ecce mearum
 Et decus & columen rerum, Deus ecce salutis

¹⁴ Et volabūt in hu-
 meros Philistium
 per mare, simul præ-
 dabūt filios orientis:
 Idumæa & Moab
 præceptū manus eorum, & filij Ammon
 obedientes erunt.

¹⁵ Et desolabit Do-
 minus linguam ma-
 ris Aegypti, & leuabit
 manum suam super
 flumen in fortitudine
 spiritus sui: & percu-
 tiat eum in septem
 riuos, ita ut transiant
 per eum calciati.

¹⁶ Et erit via residuo
 populo meo qui reli-
 cus est ab Assyriis,
 sicut fuit Israeli in
 die illa qua ascēdit de
 terra Aegypti.

Cap. 12.

¹ Et dices in die illa:
 Confitebor tibi Do-
 mine, quoniam ira-
 tus es mihi: conuersus
 est furor tuus, & con-
 folatus es me.

² Ecce Deus seruator
 meus, fiducialiter aga
 & non timebo: quia
 fortitudo mea & laus
 mea Dominus, & fa-
 cetus est mihi in fa-
 latem.

I

Et